

Men jeg vil forøvrigt indrømme den høitærede Ordfører, at det kunde have været muligt at vente med at bruge disse Penge, indtil Sagen havde været forelagt Rigsdagen. — Udvalget har foreslaaet en Understøttelse til Translatør Sjørgensens Skole i Kønne. Det er en gammel Sag, og jeg skal sige i Mar, hvad jeg har sagt tidligere, at jeg ikke modsætter mig de her bevilgede Penge, men hvorvidt de en Gang ville blive brugte eller ei, vil komme an paa, om dette høie Thing og det andet Thing kunne blive enige om denne Udgift. Jeg har endnu kun tilbage, saa vidt jeg mindes, Spørgsmaalet om det af mig stillede Endringsforslag om Bevillingen af 1,200 Kr. i Anledning af Anskaffelse af Striv- og Trykpapir til Statstjenestens Brug. Udvalget er gaaet ind paa dette Forslag, og det forholder sig ogsaa ganske med dette Forslag, som den ærede Ordfører forklarede. Smidlertid hentes den ærede Ordfører at stille Betingelser paa Udvalgets Tiltrædelse af Forslaget, som jeg, saa vidt jeg forstod dem, ikke saaledes uden videre kan gaa ind paa. Det maa blive Administrationens Sag efter sit bedste Skjønnende at bestemme efter de indkomne Vicitationsbud, hvilken Fabrik eller hvilken Papirhandler der vil komme til at levere Papiret i det kommende Finantsaar. Det er en Sag, som ikke kan forlanges forhandlet med Rigsdagen. Med Rigsdagen maa man se at blive enig om, at det er en Nødvendighed, at en saadan Vicitation foranstaltes, man maa blive enig med Rigsdagen, om de Pengemidler, som en saadan Vicitation medfører, men at blive enig med dette Thing og det andet Thing om, hvilken Papirhandler eller hvilken Fabrik der skal have Leverancen — og det hentes mig, at det var det, den ærede Ordfører fordrede — det kan der ikke være Tale om. Særlig maa jeg sige den ærede Ordfører, at jeg ikke er enig med ham i den Mening, han fremsørte, at der skulde ses bort fra Tolden, naar man bedømte Tilbudene. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at der var en forholdsvist høi Told paa Papir, og at det som Følge deraf vilde være at stille de indenlandste Fabrikker urimelig gunstig lige over for den udenlandste Konkurrence, naar man ikke vilde se bort fra Tolden. Men efter min Mening vilde man ikke opfylde Lovens Bestemmelser, hvis man vilde gaa den Vej, som den ærede Ordfører der ansørte, det er ganske sikkert Toldlovens Bestemmelse, at der skal være en Beskyttelse for de indenlandste Papirfabrikker. Denne Told er ikke alene finantsiel, det er en ligefrem Beskyttelsesstold, og har Staten paalagt en saadan Beskyttelsesstold, maa den virkelig ogsaa tage Hensyn

til den, naar det angaar den selv. Jeg ser ikke rettere. Tillige vilde jeg finde det høist mærkeligt, om man vilde gaa saa vidt i Hensyn til Udlandet, at man som jagt helt vilde bortse fra Tolden og derved komme til at stille dem rent formelt lige. Der maatte desuden gaa en meget nøie Undersøgelse forud for at se, om ogsaa i alle Tilfælde de fremmede og de danske Fabrikker bleve stillede lige. Man maatte undersøge, hvorledes alle Raastoffer bleve beskattede, hvad Told der i Udlandet var paa Raastoffer, og den udenlandste Told paa Kul m. v. i Forhold til den indenlandste. En saadan Undersøgelse kan der ikke være Tale om, at vi skulle foretage, vi maa tage Forholdet, som det er. Hvilken Pris kan Papiret ifølge de bestaaende Love leveres for her i Kjøbenhavn? Det er Spørgsmaalet og ikke Andet. Hermed tror jeg at have gennemgaaet den ærede Ordførers Bemærkninger.

Krigsministeren (Bahnsen): Det er kun saa Punkter i Udvalgets Betænkning, der give mig Anledning til at udtale mig. Det første er Nr. 10, der angaar Udsærv Fabrik. Jeg skal dertil sige, at det selvfølgelig har glædet mig, at Udvalget er kommet til den Overbevisning, at det har været rigtigt, forsvarligt og hensigtsmæssigt for Fabrikens gode Drift at foretage det, som er foretaget i det sidste Mar, og som har foranlediget Fordringen paa en Bevilling paa ca. 71,000 Kr. Men naar den ærede Ordfører dertil knyttede den Bemærkning, at han antager at man ogsaa vilde følge dette Thing i dets Dufte om at gaa over til en Udvidelse af Fabrikken, saa at den kunde bringe mere Klæde paa det almindelige Marked, saa vil jeg dertil sige, at jeg selvfølgelig som Krigsminister Intet kan have imod en saadan Udvidelse, naar begge Thingene, Folkething og Landsting, blive enige derom, men saa længe indtil det sker, vil jeg selvfølgelig kun holde mig til det, som er paatrængende nødvendigt, og det er kun, at Fabrikken er i Stand til at præstere det Klæde, som Militæretaten bruger. Hvad angaar Nr. 52 i Udvalgets Betænkning: Krigsministeriets Deltagelse i Udstillingen i Kjøbenhavn 1888, da er det en Selvfølge, at jeg skal bestræbe mig for at holde Udgifterne dertil for Hærens Bedkommende indtil de 10,000 Kr., men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det i dette Dieblif vistnok kan være meget vanskeligt bestemt at sige, at man absolut kan gjøre det, og derfor var det opført som 10,000 Kr. kalkulatorisk. Jeg kunde ganske vist have sat en høiere Sum, som jeg var vis paa kunde slaa til, jeg kunde have sat 15,000 Kr. som